

Europska unija
"Zajedno do fondova EU"

**EUROPSKI STRUKTURNI
I INVESTICIJSKI FONDOVI**

Ravnopravnost spolova

Uspostava ravnopravnosti spolova jedan je od ključnih ciljeva i prioriteta razvoja svakog suvremenog društva.

Ravnopravnost spolova znači jednaku vidljivost, osnaživanje i sudjelovanje oba spola u svim sferama javnog i privatnog života i ima za cilj **promoviranje punog sudjelovanja žena i muškaraca u društvu**.

Uspostava ravnopravnosti spolova

1. Žene i muškarci imaju jednaka prava u raspodjeli resursa i dobiti, te u pristupu uslugama ili drugim resursima.
2. Interesi, potrebe i prioriteti osoba oba spola se jednakо uzimaju u obzir prilikom formuliranja politika i oblikovanja društvenih uvjeta.
3. Ravnopravnost spolova smatra se jednim od temeljnih preduvjeta za ostvarivanje svih ljudskih prava.
4. Ravnopravnost spolova odnosi se i na žene i na muškarce, neravnopravnost nije „ženski problem”, već pogađa jednakо muškarce, koliko i žene.
5. Ravnopravnost spolova ne znači da su žene i muškarci isti, već da imaju jednakе prilike, prava, i da vrijede jednakо.

Značenje ravnopravnosti spolova

„Ravnopravnost spolova znači da žene i muškarci imaju jednake uvjete za ostvarivanje svojih ljudskih prava i za davanje doprinos, ali i ubiranje dobiti od ekonomskog, društvenog, kulturnog i političkog razvoja.

Zbog toga, ravnopravnost spolova podrazumijeva jednak društveno vrednovanje sličnosti i razlika muškaraca i žena, kao i njihovih uloga.

Ona je utemeljena na njihovom punopravnom partnerstvu u kući, zajednici ili društvu.

Ravnopravnost spolova počinje jednakim vrednovanjem djevojčica i dječaka.”*

*ABC of Women Workers' Rights and Gender Equality. 2000. Međunarodna organizacija rada (International Labour Organization). Ženeva. Dostupno na:
http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---gender/documents/publication/wcms_087314.pdf

Što znači ravnopravnost spolova?

„... najveći postotak sudionika/ca uopće ne reagira kada su osobno izloženi neravnopravnom tretmanu zbog svog spola, pri čemu su žene znatno sklonije ništa ne poduzeti od muškaraca.

Sudionici/e koji ipak reagiraju, najčešće traže podršku i utjehu od bliskih osoba – prijatelja, kolega i životnih partnera, rjeđe izabiru izravan sukob s osobom koja ih diskriminira, a vrlo malo ljudi odlučuje se na službene prijave.

U situaciji kada je netko njima blizak izložen rodnoj diskriminaciji, ljudi većinom reagiraju komunikacijom prema žrtvi pri čemu je najčešće tješe, daju joj podršku i savjete, ali valja napomenuti da ti savjeti katkad znače podršku žrtvi da podnese prijavu, a katkad odvraćaju žrtvu od prijave osobe koja diskriminira.”*

*Rodna ravnopravnost i diskriminacija u Hrvatskoj Istraživanje “Percepcija, iskustva i stavovi o rodnoj diskriminaciji u Republici Hrvatskoj” Urednice: Željka Kamenov i Branka Galić

Izrada materijala sufinancirana je sredstvima Europske unije iz Europskog socijalnog fonda, Operativni program Učinkoviti ljudski potencijali 2014.-2020.

*Sadržaj emitiranog materijala isključiva je odgovornost
Koordinacije hrvatske obiteljske medicine*